

© Martin Zinn

Пауло Коельйо — найпопулярніший сучасний бразильський письменник, чий твори надруковані загальним накладом понад 190 мільйонів екземплярів, а його «Алхімік» увійшов до Книги рекордів Гіннеса як світовий лідер за кількістю перекладів.

Успіх: отрута, від якої не втриматись

У книжці «Переможець завжди самотній» Пауло Коельйо повертається до важливої теми, якої він торкається в «Одинадцяти хвилинах» та «Заїрі». Він пропонує читачеві роман, сповнений напруження, — ніби віддзеркалення світу, в якому ми живемо, де наша відданість розкоші та успіху будь-якою ціною часто заважає чути голос серця.

Пауло Коельйо запрошує нас завітати до Каннського кінофестивалю, де збираються «вершки суспільства» — люди, що досягли успіху серед мрійників у світі моди та кінематографа. Деякі з цих людей дісталися самої верхівки і дуже бояться втратити високе становище. На кону гроші, влада та слава — цінності, за які більшість людей у наш час готові сплатити будь-яку ціну.

На сучасному ярмарку марнославства зустрічайте Ігоря, російсько-го мільйонера; зірку модного світу Хаміда з Близького Сходу; американську актрису Габріелу, готову пасти якнайнижче, щоб отримати головну роль; амбітного детектива Савуа, сповненого надії розкрити злочин усього свого життя; модель Жасмину, чия успішна кар'єра добігає кінця.

Кого чекатиме успіх на шляху втілення своїх сподівань серед великої кількості шаблонних, заздалегідь готових мрій?

Безжальне викриття гламурного світу та його еліти... У книжці «Переможець завжди самотній» шукають не тільки небезпечного вбивцю, а й справжні духовні цінності.

Publishers Weekly

Трагічний опис світу кінематографа та моди, у якому блискітки й амбіції геть позбавили людей здатності розпізнати справжні цінності.

L'Hebdo

www.bookclub.ua

ПАУЛО
КОЕЛЬЙО

*Переможець
завжди самотній*

ПАУЛО
КОЕЛЬЙО

*Переможець
завжди
самотній*

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

ПАУЛО КОЕЛЬЙО

ПАУЛО
КОЕЛЬЙО

*Переможець
завжди
самотній*

— роман —

УДК 821.134.3
ББК 84(7Бра)
К76

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Друкується з дозволу
Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S. L. U.,
Барселона, Іспанія
www.santjordi-asociados.com

All rights reserved
<http://paulocoelhoblog.com>

Перекладено за виданням:
Coelho P. O vencedor está só : Romance / Paulo Coelho. —
Rio de Janeiro : Agir, 2008. — 400 p.

Переклад з португальської *Віктора Шовкуна*

Редактор перекладу *Віктор Степанов*

Дизайнер обкладинки *Олександр Шевченко*

ISBN 978-617-12-0841-4 (укр.)
ISBN 978-85-220-0799-8 (порт.)

- © Paulo Coelho, 2008
- © DepositPhotos.com/ choreograph,
обкладинка, 2016
- © Nemiro Ltd, видання українською мовою, 2016
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад та художнє оформлення, 2016

О Маріє, зачата без гріха,
молися за нас,
що звертаємося до Тебе.
Амінь

І промовив Він учням Своїм: Через це кажу вам: Не журіться про життя, що ви будете їсти, і ні про тіло, у що ви зодягнетесь. Бо більше від їжі життя, а тіло від одягу. Погляньте на гайвороння, що не сіють, не жнуть, нема в них комори, ні клуні, проте Бог їх годує. Скільки ж більше за птахів ви варті! Хто ж із вас, коли журиться, додати зможе до зросту свого бодай ліктя одного? Тож коли ви й найменшого не подолаєте, то чого ж ви про інше клопочетесь? Погляньте на ті он лілеї, як вони не прядуть, ані тчуть. Але говорю вам, що й сам Соломон у всій славі своїй не вдягався отак, як одна з них!

Євангелія від Луки 12, 22—27

Хоч би ким ти був, ти, хто тримаєш мене в руці,
Якщо не врахуєш одного, ти нічого від мене не матимеш.

Тож остерігаю тебе, візьми до уваги,
Я не такий, як ти думаєш, я зовсім інший.

Не так просто стати моїм послідовником,
Не так легко претендувати на мою прихильність.

Дорога непевна — результат невідомий, а може, й фатальний;
Тобі доведеться відмовитись від усього — тільки я буду твоїм
Богом, єдиним і незамінним,

І ти муситимеш навчатися — довго й терпляче,
Забувши про своє колишнє ставлення до життя, про його
узгодженість із життям інших.

Тому залиш мене там, де я є, зніми руку з мого плеча,
Поклади мене й іди далі своєю дорогою.

Волт Вітмен (з циклу «Листя трави»)

Присвячується Н. Д. де П'єтат,
яка прийшла на землю,
щоб показати шлях до Подвига Доброго

Портрет

На той час, коли я закінчив писати ці сторінки, при владі ще залишаються кілька диктаторів. В одну з країн на Близькому Сході вторглися війська світової супердержави. Терористи здобувають собі дедалі більше прихильників. Християнські фундаменталісти спроможні обирати президентів. На духовний пошук претендують кілька сект, що, як вони стверджують, володіють «абсолютним знанням». Цілі міста стираються з мапи гнівом розлюченої природи. Уся влада у світі зосереджена в руках шістьох тисяч осіб, згідно з дослідженнями одного авторитетного американського інтелектуала.

Існують тисячі в'язнів совісті на всіх континентах. Тортури вважаються одним із законних методів допиту. Багаті країни закривають свої кордони. Країни бідні безпорадні щось удіяти проти безпрецедентного виходу своїх громадян, що вирушають на пошуки Ельдорадо. Геноцид триває щонайменше у двох африканських країнах. Економічна система подає ознаки виснаження, великі статки починають руйнуватися. Рабська праця дітей стала постійним явищем. Сотні мільйонів людей живуть нижче від рівня абсолютної бідності. Поширення ядерної зброї видається явищем незворотним. Виникають нові хвороби. Давні не вдається взяти під контроль.

Чи справді таким є портрет світу, в якому я живу?

Звичайно ж, ні. Коли я вирішив сфотографувати свою епоху, то написав цю книжку.

Пауло Коельйо

3.17 ранку

Пістолет «беретта», компактний і лише трохи більший за мобільний телефон, важить сімсот грамів, і з нього можна зробити десять пострілів. Компактний, легенький, він майже не відстовбурчує кишеню, в якій захований, а малий калібр має величезну перевагу; замість пройти крізь тіло, його куля застряє в кістках і трошить усе на своєму шляху.

Звичайно, шанси вижити, коли одержиш кулю з такого пістолета, також великі; відомі тисячі випадків, коли куля не зачіпала жодної важливої артерії і жертва мала час зреагувати й обеззброїти нападника. Але якщо той, хто стріляє, має певний досвід у цій справі, то він навіть може зробити вибір між смертю негайною — націлившись між очі або в серце, — і значно повільнішою — для цього треба притупити дуло пістолета до ребер під певним кутом і натиснути на спусковий гачок. Поранена в такий спосіб людина протягом певного часу не розуміє, що її рана смертельна, — вона намагається контратакувати або втекти, кличе на допомогу. Велика перевага такого вбивства полягає в тому, що жертва має досить часу, аби побачити, хто її вбив, вона потроху втрачає сили, аж поки падає на землю, майже без крові, не зовсім розуміючи, що з нею відбувається.

Фахівці вважають цей пістолет далеким від ідеальної зброї. «Він набагато краще підходить для жінок, ніж для шпигунів», — каже один із працівників англійської секретної служби Джеймсові Бонду в першому фільмі серії, забираючи в нього пістолет старої марки й видаючи йому нову модель. Але він

і не претендує на те, щоб вважатися фахівцем, а для тієї мети, яку він перед собою поставив, кращу зброю годі знайти.

Він купив свою «беретту» на чорному ринку, тож визначити її походження неможливо. У магазині пістолета п'ять куль, проте він має намір використати лише одну, накресливши на її кінчику пилочкою для нігтів літеру «Х». Позначена в такий спосіб куля розпадається на чотири фрагменти, коли влучає у щось тверде.

Але він застосує свою «беретту» лише у крайньому випадку. Існує багато інших способів погасити чийсь світ, зруйнувати якийсь усесвіт, а вона, безперечно, відразу зрозуміє його послання, як тільки буде знайдено першу жертву. Вона знатиме, що він зробив це в ім'я кохання, що він на неї не гнівається й не стане їй дорікати за те, що сталося два роки тому.

Він сподівається, що півроку ретельного планування дадуть результат, але зможе в цьому переконатися лише завтра вранці. Його план передбачає зробити так, щоб фурії, античні страхіття з грецької міфології, розпростерли свої чорні крила над цим небесно-осяйним краєвидом із його діамантами, ботоксом та швидкісними й украй непрактичними автомобілями, що беруть не більш як двох пасажирів. Мрії про владу, про успіх, про славу й гроші — усе це він спроможний зупинити в першу-ліпшу мить за допомогою дрібничок, які носить із собою.

Він уже міг би піднятися до своєї кімнати, бо те, на що він чекав, сталося об 11-й годині 11 хвилин, хоч він і наготувався чекати довше. Увійшов чоловік у супроводі вродливої жінки, обоє у строгих костюмах, які вдягають на врочисті гала-вечірки, влаштовувані після кожної важливої вечері, куди приходять більше людей, аніж на прем'єру будь-якого фестивального фільму.

Ігор удає, ніби не дивиться на ту жінку. Однією рукою підносить до самого обличчя французький журнал (журнал російський міг би викликати підозру), затулившись ним так, щоб вона його не побачила. Той захід обережності виявився непотрібним: вона жодного разу не глянула в його бік, виявивши неухважність, притаманну жінкам, що почувуються царицями світу. Вони приходять сюди, щоб справити враження, й уникають приділяти увагу тим, хто до такої уваги звик, бо, залежно від кількості діамантів на іншій жінці та вишуканості її вбрання, це може вкинути їх у депресію, зіпсувати їм настрій, нав'язати їм почуття нижчості, хай навіть власне вбрання та аксесуари коштували їм цілого статку.

Чоловік, який прийшов із тією жінкою, добре вдягнений і з волоссям, посрібленим сивиною, веде її до бару й замовляє шампанське, без якого не годиться розпочинати цей вечір, що обіцяє багато контактів, багато гарної музики, можливість помилуватися чудовим видом на пляж та яхти, що стоять на якорі в порту.

До барменші він ставиться дуже чемно. Каже: «Дякую», бере два келихи й залишає на стійці добрі чайові.

Усі троє знають одне одного. Ігор із радістю відчуває, як адреналін починає шумувати у нього в крові. Завтра він знайде спосіб повідомити її, що він тут. Раніше чи пізніше вони неодмінно зустрінуться.

І лише Богові відомо, яким буде результат цієї зустрічі. Ігор, що належить до прихильників православної віри, дав обіцянку і склав обітницю в одній із московських церков перед мощами святої Магдалини (їх привезли до російської столиці на один тиждень, щоб вірні могли поклонитися їм). Він вистояв майже п'ять годин у черзі й коли підійшов зовсім

близько, то зрозумів, що йдеться про вигадку попів. Але обітницю все ж таки склав і не ризикнув би її порушити.

Він попросив святу Магдалину, щоб вона взяла його під свою опіку, щоб допомогла йому досягти мети, яку він перед собою поставив, без необхідності йти на великі жертви. І пообіцяв їй ікону в золотій оправі, яку замовить дуже відомому іконописцю, що живе в одному з новосибірських монастирів, коли для нього все закінчиться й він зможе повернутися на батьківщину.

О третій годині ранку в барі готелю «Мартінес» пахне димом від сигар і потом. І хоч Джиммі вже закінчив грати на фортепіано (той самий Джиммі, в якого на одній нозі черевик одного кольору, а на другій — іншого), а барменша видається дуже стомленою, люди, які зібралися біля бару, не хочуть розходитися. Для них важливо залишитися в холі ще бодай на годину, на всю ніч, дочекатися, поки що-небудь станеться!

Адже минули вже чотири дні від початку кінофестивалю в Канні, а досі нічого цікавого не відбулося. Люди, що сидять за різними столами, думають про одне й те саме. Про можливість зустрітися з тими, хто перебуває при владі. Вродливі жінки чекають, що з'явиться продюсер, якому вони сподобаються, і дасть їм важливу роль у своєму наступному фільмі. Актори гомонять між собою, вдаючи, ніби всі ці торжества їх мало цікавлять, але не відривають погляду від дверей.

Хтось неодмінно прийде.

Не може такого бути, щоб ніхто не прийшов. Нові кінорежисери з новими ідеями в голові, зі знятими під час навчання в університеті відеофільмами, начитавшись усіляких

дисертацій на тему фотографування та фільмування подорожей, жили надією, що доля нарешті їм усміхнеться; хтось із впливових учасників свята замовить собі окремий стіл, попросить принести каву, закурить сигару і, стомившись щоразу бачити на цьому фестивалі одне й те саме, захоче поставити щось нове й незвичне.

Яка наївність!

Якби справді їм випала подібна нагода, то останнім, що хотіла б почути така впливова особа, був би «новий проект, якого досі ніхто ніколи не здійснював». Але розпач має властивість обманювати зневіреного. Люди впливові, які заходять сюди вряди-годи, обдаровують цю публіку лише побіжним поглядом і підіймаються у свої номери. Їх ніщо не турбує. Вони знають, що їм немає чого боятися. Суперклас не прощає зрад, і всі знають свої межі — вони ніколи не стануть топтатися по головах інших, попри те що розповідають легенди. З іншого боку, якщо комусь і пощастить зробити важливе або несподіване відкриття — не має значення, чи то у світі кіно, чи то у світі музики або моди, — він зробить його в процесі своєї професійної діяльності, а не в барі готелю.

Суперклас нині кохається з дівчиною, якій пощастило проникнути на фестиваль і яка на все готова. Стирає макіяж і дивиться на зморшки, думаючи, що час уже зробити собі кілька нових пластичних операцій. Перечитує в Інтернеті всі оголошення, які було зроблено протягом дня. Ковтає неодмінні снодійні пігулки і п'є чай, який обіцяє схуднення без надмірних зусиль. Складає список бажаних добавок до кави, яку йому принесуть завтра вранці в номер, і чіпляє його на зовнішню ручку дверей разом із оголошенням «Не турбувати». Заплющує очі й думає: «Сподіваюся, сон не за-

Подяка

Я не зміг би написати цю книжку без допомоги багатьох людей, що відкрито або конфіденційно допомагали мені роздобути інформацію, яку я використав при її написанні. Коли я розпочав свій пошук, то не міг собі навіть уявити, що стільки цікавого можна знайти у світі розкоші та гламуру. Окрім тих друзів, які просили мене — і просять — не називати їхніх імен, я хотів би висловити глибоку подяку Александрові Остервальду, Бернадеті Імакулада-Сантос, Клодіні та Елі Сааб, Давидові Роткопфу (творцеві терміна «Суперклас»), Деборі Вільямсон, Фатімі Лопес, Фавазу Круозі, Франко Колонї, Гільдегардові Фоллону, Джеймсові В. Райту, Дженніфер Болінджер, Йоганові Рекману, Йорнові Пфотенгауеру, Джульеті Рига, Кевінові Гаєнбергу, Кевіну Керолу, Луці Боррей, Марії де Лурд Дебар, Маріо Роза, Монті Шедоу, Стефі Черни, Вікторії Наваловській, Ясеру Хаміду, Зейні Рафаель, які прямо або непрямо співпрацювали зі мною, коли я писав цю книжку. Мушу признатися, що здебільшого вони співпрацювали зі мною непрямо — бо я ніколи не маю звичаю обговорювати тему, на яку пишу.

Літературно-художнє видання

КОЕЛЬЙО Пауло
Переможець завжди самотній
Роман

Керівник проекту *З. О. Бакуменко*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. В. Стратілат*
Редактор *Т. М. Віланова*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *І. О. Гнідая*
Коректор *О. В. Соколова*

Підписано до друку 14.03.2016. Формат 70x100/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 18,06.
Наклад 10 000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

- за телефонами довідкової служби (050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life); (067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
 - на сайті Клубу: www.bookclub.ua
 - у мережі фірмових магазинів див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом
- Надсилається безоплатний каталог**

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**

e-mail: publish@bookclub.ua

Коельйо П.

К76 Переможець завжди самотній : роман / Пауло Коельйо ; пер. з порт. В. Шовкуна. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 448 с.

ISBN 978-617-12-0841-4 (укр.)

ISBN 978-85-220-0799-8 (порт.)

Цей роман відкриє незнані багатьом підводні течії світу кіно та моди: потаємні, глибинні — де зливаються кінокорпорації, ділки відмивають гроші, а продюсери вирішують долі колишніх мегазірок, і стрімкі поверхневі — де юні моделі й актриси-початківці живуть невиправданими надіями й вірять у каннську легенду про Бріджит Бардо. І коли в цей світ вторгнеться серійний убивця, яким керує мрія очистити світ, чи зможе хтось дати відсіч його божевільно й інстинкту руйнування? Чи багато людей загине, як гинуть мандрівники в пустелі, задивившись на міраж?..

УДК 821.134.3
ББК 84(7Бра)